

Anna Alós, l'espanyola que saps si hi ha vida després de la mort | Cata

ACTUALITAT

Anna Alós, la catalana que sap si hi ha vida després de la mort: va tornar per explicar-ho

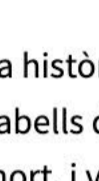
Anna Alós va tenir trobades properes al 'més enllà' en els seus dies més crítics amb Covid

per **Miguel Cuartas**

08/03/2022 13:55h

Comenta

PUBLICITAT

Escolta ara

1.0x

00:00

03:50

La història de la periodista Anna Alós posa els cabells de punta. Alós va veure molt de prop la mort, i van ser quatre les vegades que es va veure entrant en una mena de túnel, sota una llum blanca, segons explica al seu llibre. Era una llum forta, però «agradable i reconfortant», detalla.

Va ser el més dur de la seva lluita contra la Covid, virus del qual va caure contagiada el desembre del 2020. Aquest la va portar a estar dos mesos ingressada a l'UCI en coma induït i no podia parlar ni moure els músculs.

La seva experiència l'ha plasmat a 'Muerta un rato: Cuatro viajes entre la vida y la muerte'. En aquest llibre, la duresa pels símptomes i les seqüeles del **coronavirus** xoquen amb l'experiència que exposa.

Anna Alós, amb una extensa carrera periodística, explica que el seu cas no es pot explicar pels efectes de les medicines, ni tampoc era gaire clar per tractar-se d'un somni.

«Hi ha un més enllà?», es pregunta Anna Alós al seu llibre

La periodista es pregunta si realment «hi ha un més enllà. No sé si van ser els dies en coma, no sé si van ser les drogues, si el subconscient. Sé que va ser real, sé que les imatges dels meus viatges a la llum, les siluetes i la pau coincideixen amb les d'altres viatgers que han estat en aquesta altra dimensió que s'escapa de la ment humana», confessa Alós, declarada no-creient.

Anna Alós explica en el seu llibre la seva experiència a prop de la mort

| XARXES SOCIALS

Alhora, Alós considera que, segons la seva experiència «la porta existeix i existeix aquest altre costat. Sé, a més, que és la porta d'anar i tornar. Ho ha estat per a mi, que he mort quatre vegades i altres he tornat a la vida».

«Una vegada, la primera, sense voler-ho més enllà del subconscient, i les tres següents vaig traslladar la meva ànima al tall del trànsit sense aconseguir el que desitjava: quedar-me allà, a l'altra banda. Tal és el plaer que produeix estar al revers de la vida», explica a la introducció del seu llibre.

Les tres primeres ocasions va poder sentir els seus pares Elisa i Juan i a la seva àvia. «Tot el que sento és plaer, hi ha pau i serenitat, absència de tot, de sons, de dolor i, sobretot, no hi ha por. Tot just percebo el meu cos, la meua pell em sembla transparent i estic flotant, com ells, en un espai indefinit sense límits», explica.

El cas és que explica que la seva mare li ho nega en un moment donat: «Encara no, no és el teu moment», li assegura. I així dues vegades més, fins que en la quarta ocasió ja està sola. I aquí és conscient que lluitarà per la seva vida amb totes les seves forces.

D'altra banda, Alós confessa que alguna cosa que s'emporta aquesta trobada extracorporal és l'absència de por. «Morir, quan has vist de cara a la mort, no fa por», exposa.

Els mesos més durs d'Anna Alós a l'UCI

La segona part del llibre tracta aquests dos mesos d'ingrés a l'UCI. Una època en què no podia fer veure el seu dolor, i confessa la impotència que va sentir per no poder rebre visites.

Anna Alós explica que va viure una experiència extracorporal quan va

estar ingressada per Covid | GTRES

Va ser conscient que no podia parlar ni moure's; però la força de voluntat i la capacitat de superació, juntament amb el personal mèdic del Clínic de **Barcelona**, va fer que tirés endavant. El suport de la seva família també va ser una peça clau perquè finalment pogués tornar a casa seva i continuar amb la seva recuperació.

Va patir seqüeles, esgotament en caminar o la pèrdua parcial de visió en un ull. En plena escriptura del llibre apuntava que la recuperació total la portarà entre sis mesos i un any. Anna és optimista i vital, aconsellant a tots que

«rematem les nostres històries inacabades» i que «l'amor no sap de condicions», per sentenciar que «en arribar al final no estem sols».

Amb la col·laboració de: